

[**PRZEWODZA** *sb m*

przewodza a. przewodz.

A pl przewodze.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto prowadzi i wskazuje drogę, przewodnik:

*Szereg: »przewodnik a przewodz(a)«: [Zołdan] nietylko Fortunatowi prowadniki á przewodze dał/ ále mu do wżyczytkich Książąt przyczynne Lifty dał *HistFort* I.*

Synonimy: odprowadzacz, prowadnik, przewodnik.

Cf **PRZEWODNIK**

AKł (MPi)